

Lagutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om temporär ändring av 2 kap. 3 § i konkurslagen

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om temporär ändring av 2 kap. 3 § i konkurslagen (RP 46/2020 rd): Ärendet har remitterats till lagutskottet för betänkande.

Sakkunniga

Utskottet har hört (distanskontakt)

- lagstiftningsråd Mari Aalto, justitieministeriet
- konkursombudsman Helena Kontkanen, konkursombudsmannens byrå
- jurist Antti Laitila, Finans Finland
- chef för lagstiftningsärenden Tiina Toivonen, Företagarna i Finland rf
- professor Tuula Linna.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- Helsingfors tingsrätt
- Skatteförvaltningen
- Garantistiftelsen sr
- Finlands näringsliv rf
- Finlands Advokatförbund
- Suomen Perimistoimistojen Liitto ry.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att konkurslagen ändras temporärt för att begränsa möjligheten att försätta en gäldenär i konkurs på ansökan av borgenären, eftersom coronapandemin orsakar många företag ekonomiska svårigheter som inte blir bestående. En gäldenär ska inte antas vara insolvent på den grunden att gäldenären har underlåtit att betala en klar och förfallen fordran inom en vecka efter att ha fått borgenärens uppmaning att betala fordran.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt och gälla till och med den 31 oktober 2020.

Betänkande LaUB 4/2020 rd

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

I konkurslagen (120/2004) förutsätts det att en gäldenär är insolvent för att kunna försättas i konkurs. Med insolvens avses att gäldenären inte kan betala sina skulder när de förfaller till betalning och att denna oförmåga inte är endast tillfällig (2 kap. 1 § 2 mom.). I konkurslagen finns en presumtion enligt vilken en gäldenär ska anses vara insolvent om gäldenären har underlåtit att betala en klar och till betalning förfallen fordran inom en vecka efter att ha fått borgenärens uppmaning att betala fordran (2 kap. 3 § 2 mom. 3 punkten).

Den 16 mars 2020 konstaterade statsrådet i samverkan med republikens president att undantagsförhållanden råder i landet på grund av coronavirusläget (covid-19). Regeringen föreslår i propositionen att konkurslagen ändras temporärt så att underlåtenhet att iaktta en betalningsuppmaning med hot om konkurs inte under en bestämd tid ska utgöra en presumtion om gäldenärens insolvens. Lagutskottet tillstyrker lagförslaget i propositionen, men med följande kommentarer och ändringsförslag.

Propositionens målsättning och medel

Syftet med propositionen är att förhindra att ett företag som drabbats av betalningssvårigheter på grund av coronasituationen försätts i konkurs med anledning av att företaget underlåtit att iaktta en betalningsuppmaning med hot om konkurs och att på så sätt säkerställa att inte sådana företag försätts i konkurs som skulle kunna betala sina skulder efter det att coronapandemin har upphört (s. 5 och 8—9). Ett ytterligare syfte med propositionen är att förhindra att betalningsuppmaningar med hot om konkurs används vid indrivning när ett företags betalningssvårigheter har uppstått nyligen och således sannolikt beror på coronasituationen.

Vid utskottets sakkunnigutfrågningar ansågs propositionens mål allmänt vara värda att stödja, men åsikterna om behovet av den föreslagna lagändringen var delade. En del understöder förslaget till ändring av konkurslagen, eller motsätter sig inte förslaget, men en del anser att den föreslagna lagändringen är onödig och att propositionens mål kan nås även utan en ändring av konkurslagen. Men det har också ansetts att lagändringen inte räcker för att nå målet.

Lagutskottet anser att propositionsmålen är mycket viktiga. Coronapandemin och de nationella begränsningsåtgärder som baserar sig på den försvårar många företagens affärsverksamhet och verksamhetsmöjligheter. Företagens försäljning och kunder har plötsligt kunnat minska, och företagen har inte kunnat förbereda sig på situationen. Enligt erhållen utredning erbjuder offentliga borgenärer de företag som drabbats av betalningssvårigheter på grund av coronasituationen möjligheter till olika betalningsarrangemang (RP, s. 4) och även indrivare av privaträttsliga fordringar och professionella indrivningsföretag strävar efter motsvarande frivilliga betalningsplaner och betalningsarrangemang. Utskottet betonar vikten av att borgenärerna agerar ansvarsfullt och beaktar coronaläget och dess konsekvenser för gäldenärerna i sin verksamhet.

Det är möjligt att coronasituationen och de på den baserade begränsningsåtgärdernas konsekvenser för företagets verksamhet kan beaktas redan genom tillämpning av den gällande konkurslagen och att onödiga konkurser till följd av den uppkomna situationen på så sätt kan undvikas. Lagutskottet anser dock att lagstiftaren genom en uttrycklig ändring av konkurslagen ger en stark

Betänkande LaUB 4/2020 rd

signal om vikten av de mål som ligger till grund för propositionen och vikten av att borgenärerna agerar ansvarsfullt. För en uttrycklig ändring av lagen talar också tydlighetsskäl, eftersom det är viktigt att rättsläget under undantagsförhållanden är så tydligt som möjligt och att uppnåendet av de mål som ligger till grund för propositionen inte är beroende av den praktiska tolkningen och tillämpningen av lagen. Detta är viktigt både med tanke på likabehandlingen av företagare och med tanke på den som tillämpar lagen när man beaktar att den aktuella presumptionen om insolvens på grund av en betalningsuppsmaning med hot om konkurs i praktiken är en mycket allmänt använd grund.

Det väsentliga är att underlätta situationen för företag som råkat i betalningssvårigheter uttryckligen på grund av coronaläget. Därför bör man överväga om regeringens lösning är tillräcklig med tanke på målet att förhindra att en betalningsuppsmaning med hot om konkurs används som grund för försättande i konkurs. I detta sammanhang har utskottet övervägt huruvida den insolvens som coronasituationen orsakar bör beaktas också vid tillämpningen av en presumption om insolvens som grundar sig på ett intyg över medellöshetshinder för utsökning och som ingår i 2 kap. 3 § 2 mom. 2 punkten i konkurslagen. Det är dock osannolikt att företag vars betalningssvårigheter har börjat först efter det att begränsningsåtgärder som beror på coronapandemin har inletts ska sökas i konkurs på basis av en presumption om insolvens som grundar sig på ett intyg över medellöshetshinder vid utsökning. Privata borgenärer ska innan en fordran indrivs genom utsökning skaffa en utsökningsgrund hos domstolen och detta tar i genomsnitt cirka tre månader. Också vid utsökning tar det tid att behandla ärendet, eftersom meddelande av medellöshetshinder vid utsökning förutsätter att det inte inflyter full betalning för en fordran. Av nämnda orsaker har utskottet beslutat att det inte är motiverat att i detta sammanhang ändra konkurslagens bestämmelser om presumption för insolvens som grundar sig på utsökning.

Vid utskottets utfrågning av sakkunniga föreslogs det att konkurslagen ändras också så att ett företag under pandemin inte kan sökas i konkurs på grund av att skatter och offentliga avgifter inte har betalats, till den del som insolvens eller försummelse av en till betalning förfallen skuld har orsakats av coronakrisen. Utskottet anser dock inte att en sådan ändring av konkurslagen är nödvändig eller motiverad med tanke på att offentliga borgenärer på det sätt som avses ovan erbjuder företag som råkat i betalningssvårigheter på grund av coronasituationen möjligheter till olika betalningsarrangemang. Det är därför osannolikt att offentliga borgenärer skulle ansöka om konkurs för en gäldenär på grund av betalningssvårigheter till följd av situationen.

Eftersom coronaläget och de undantagsförhållanden som grundar sig på den började redan i mars, det vill säga innan den temporära lagen börjar tillämpas, har det vid behandlingen av ärendet framförts att den temporära lagen bör tillämpas också på betalningsuppsmaningar som lämnats till gäldenären innan lagen träder i kraft. Utskottet anser dock att detta inte är motiverat, eftersom man måste beakta att en betalningsuppsmaning med hot om konkurs i praktiken är en indrivningsmetod som används i sista hand, efter det att borgenären har drivit in sin fordran på något annat sätt. Det kan således anses sannolikt att i en situation där en betalningsuppsmaning med hot om konkurs har getts före lagens ikraftträdande, har företaget haft stora betalningssvårigheter redan innan pandemin började och det finns ingen anledning att försvåra försättandet av ett sådant företag i konkurs. Också den andra punkten i övergångsbestämmelsen utvidgar tillämpningen av lagändringen tidsmässigt, eftersom det av propositionsmotiven framgår att om lagen träder i kraft vid ingången av maj, kan en presumption om insolvens som grundar sig på en betalningsuppsma-

Betänkande LaUB 4/2020 rd

ning med hot om konkurs efter lagens ikraftträdande tillämpas endast om en gäldenär har underlåtit att uppfylla sina förpliktelser som förfallit till betalning i februari eller tidigare (se RP, s. 8).

På det sätt som konstateras ovan förutsätter försättande i konkurs att gäldenären på något annat sätt än tillfälligt är insolvent. Vid tillfällig insolvens finns det ingen grund för att försätta gäldenären i konkurs. Utskottet har i detta sammanhang också övervägt huruvida coronasituationen och den insolvens som den orsakar bör beaktas i bestämmelserna om förutsättningarna för försättande i konkurs, exempelvis så att det till lagen fogas en presumtion om att oförmåga att betala en skuld på förfallodagen på grund av coronapandemin ska anses vara tillfällig under den temporära lagens giltighetstid, om inte den konkurssökande borgenären visar att företaget var insolvent redan före pandemin. Utskottet har dock kommit fram till att en sådan ändring inte är nödvändig. Domstolen har prövningsrätt i fråga om huruvida det villkor för försättande i konkurs som redan ingår i den gällande konkurslagen uppfylls, om gäldenären på något annat sätt än tillfälligt är insolvent. Det är emellertid viktigt att detta villkor tolkas och tillämpas under en viss tid, det vill säga med beaktande av att företagets situation inte är normal på grund av coronasituationen och de begränsningar som den medför. Bedömningskriterierna är därför andra än under normala förhållanden.

Vid utfrågningen av sakkunniga uttrycktes det oro över företagets okontrollerade ytterligare skuldsättning och över att lagändringen leder till oönskat undvikande av konkurser och utdragna konkurser för icke-livsdugliga företag. Utskottet betonar att avsikten med lagändringen inte är att försvåra eller fördröja försättandet i konkurs av företag som redan före coronapandemin haft stora ekonomiska svårigheter. Propositionen begränsar borgenärens möjligheter att ansöka om konkurs, men den undanröjer dem inte, eftersom borgenären under den tid den temporära lagen är i kraft kan ansöka om konkurs för en gäldenär genom att som grund för insolvens åberopa någon annan omständighet än underlåtelse att iaktta en betalningsuppsmaning med hot om konkurs. Ändringen påverkar inte heller konkurser på gäldenärernas initiativ.

Övergångsbestämmelserna

Syftet med propositionen är att rikta lagändringen till gäldenärer som råkar i betalningssvårigheter på grund av coronasituationen, men i den föreslagna bestämmelsen görs ingen uttrycklig åtskillnad mellan å ena sidan gäldenärer som befinner sig i svårigheter på grund av den situationen och å andra sidan gäldenärer som av andra orsaker är insolventa. Däremot föreslås det i propositionen att lagändringen genom övergångsbestämmelser och den tidsmässiga tillämpningen av dem ska riktas till de gäldenärer vars ekonomiska svårigheter är färskas och antas bero på det rådande coronavirusläget. På grundval av erhållen utredning anser utskottet att lagändringen med hjälp av övergångsbestämmelserna kan riktas in i enlighet med målen.

Övergångsbestämmelsens första punkt baserar sig på att gäldenären delges en betalningsuppsmaning med hot om konkurs innan den temporära lagen träder i kraft. Bestämmelsen är tydlig med tanke på lagtillämparen, eftersom en betalningsuppsmaning med hot om konkurs förutsätter bevislig delgivning. För tydlighetens skull konstaterar utskottet dock att eftersom det centrala vid tillämpningen av första punkten är att gäldenären delges en betalningsuppsmaning med hot om konkurs innan den temporära lagen träder i kraft, har det ingen betydelse när konkursansökan har gjorts i ett sådant fall, det vill säga huruvida den har gjorts före eller efter den temporära lagens

Betänkande LaUB 4/2020 rd

ikraftträdande. Med andra ord, även i de fall där konkursansökan har gjorts efter det att den temporära lagen har trätt i kraft, avgör domstolen ärendet i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Den andra punkten i övergångsbestämmelsen grundar sig på att gäldenären har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter gentemot en borgenär som ansökt om konkurs tidigare än två månader innan lagen trädde i kraft. Enligt uppgift är denna punkt avsedd att tillämpas i de fall där gäldenären har fått en betalningsuppmaning med hot om konkurs efter det att den temporära lagen trätt i kraft. Utskottet anser att tydlighetsskäl talar för att detta nämns i lagtexten. Det är också i övrigt befogat att ändra den andra punkten i övergångsbestämmelsen innehållsmässigt och språkligt så att relevanta för konkursansökan är betalningsskyldigheter som ligger till grund för konkursansökan och som förfallit till betalning tidigare än två månader innan den temporära lagen träder i kraft.

I den andra punkten i övergångsbestämmelsen föreslås inga kriterier för beloppet av försummade betalningsskyldigheter. Detta innebär att underlåtelse att fullgöra betalningsskyldigheten bedöms på samma sätt som i övrigt enligt de gällande bestämmelserna i konkurslagen. I konkurslagen finns redan nu bland annat en bestämmelse om obetydliga fordringar på grund av ansökan om konkurs (2 kap. 2 § 2 mom.). Där sägs det att borgenärens konkursansökan ska avvisas utan prövning, om borgenärens fordran är obetydlig och det med hänsyn till kostnaderna för och nyttan av ett konkursförfarande måste anses uppenbart oändamålsenligt eller klart stå i strid med god indrivningssed att försätta gäldenären i konkurs. I praktiken används dock en betalningsuppmaning med hot om konkurs sannolikt i sådana fall där företaget har stora betalningssvårigheter och fordran inte annars har kunnat drivas in.

I propositionen ingår ingenting om vilka bestämmelser som ska tillämpas när den temporära lagen upphör att gälla. I ljuset av erhållen utredning kan detta i praktiken orsaka oklara situationer, och därför föreslår utskottet att det till slutet av övergångsbestämmelsen fogas en ny mening enligt vilken den temporära lagen ska tillämpas på ansökningar som är anhängiga när lagen upphör att gälla också efter det att lagen har upphört att gälla. Detta innebär att borgenären inte kan anhängiggöra en konkursansökan som grundar sig på underlåtenhet att iaktta en betalningsuppmaning med hot om konkurs hos tingsrätten innan den temporära lagen upphör att gälla. Om en sådan ansökan görs och behandlingen av den fortfarande pågår vid tingsrätten när giltighetstiden för den temporära lagen upphör, tillämpas på ansökan bestämmelserna i den temporära lagen även efter det att den lagen upphört att gälla. Bestämmelsen förtydligar rättsläget, eftersom en temporär lagändring inte i sig hindrar att en betalningsuppmaning med hot om konkurs sänds under den tid den temporära lagen är i kraft, när det är mindre än tre månader tills den temporära lagen upphör att gälla. Detta beror på att gäldenären enligt 2 kap. 3 § 3 mom. i konkurslagen kan försättas i konkurs på grund av att en betalningsuppmaning med hot om konkurs inte har iakttagits endast om borgenären gör en ansökan inom tre månader från utgången av den tidsfrist som avses i 2 mom. 3 punkten och borgenärens fordran fortfarande är obetald. Om borgenären då delger gäldenären betalningsuppmaningen under den temporära giltighetstiden, men på basis av uppmaningen ansöker om konkurs efter den temporära lagens giltighetstid, tillämpas på behandlingen av ansökan de bestämmelser som gäller efter den temporära lagens giltighetstid.

Betänkande LaUB 4/2020 rd

Giltighetstid

Den föreslagna ändringen av konkurslagen är temporär och föreslås gälla till och med den 31 oktober 2020. Enligt förslaget måste giltighetstiden vara tillräckligt lång, eftersom företagens solvens inte förbättras linjärt och slutgiltigt när undantagsförhållandena upphör. På grund av coronasituationen kommer det att förekomma variationer i solvensen när verksamheten antingen återgår till det normala eller åtminstone ökar i jämförelse med läget under undantagsförhållandena (s. 7). Därför föreslås giltighetstiden vara ungefär ett halvt år.

En del av de sakkunniga som utskottet hörde anser att giltighetstiden är alltför lång med tanke på borgenärerna och menar att den borde begränsas till exempel till utgången av juli, augusti eller september. En del anser också att det exceptionella mellanläget bör vara så kort som möjligt, för att minimera både möjligheterna att dra nytta av coronaläget och en ytterligare skuldsättning av företagen. Den långa giltighetstiden anses också försvåra bekämpningen av ekonomisk brottslighet och leda till förlust av tidsfrister för återvinning. Dessutom har det påpekats att ju längre den tid är under vilken konkursansökningar inte kan göras på det föreslagna sättet, desto större är oron över om resurserna räcker och över möjligheterna att granska och övervaka gäldenärens verksamhet. Samtidigt anser en del av de sakkunniga att giltighetstiden är för kort.

Grundlagsutskottet har med tanke på regleringens proportionalitet förutsatt att giltighetstiden för bestämmelserna om undantagsförhållanden begränsas till vad som är absolut nödvändigt (se GrUU 7/2020 rd, s. 5). Det lagförslag som nu behandlas baserar sig inte på 23 § i grundlagen, men den föreslagna regleringen gör det, och dess giltighet är bunden till att undantagsförhållanden råder. Därför är det enligt lagutskottet befogat att beakta grundlagsutskottets utlåtande vid bedömningen av de föreslagna bestämmelsernas giltighetstid.

Enligt lagutskottet bör man vid bedömningen av giltighetstiden för lagändringen väga in dess betydelse och konsekvenser för såväl gäldenärernas och borgenärernas som samhällets allmänna intresse. Från gäldenärernas synpunkt är det både behövligt och motiverat att giltighetstiden för den temporära lagen är tillräckligt lång så att de har möjlighet att förbättra sin ekonomiska situation. Med tanke på borgenärerna är det å ena sidan klart att förslaget begränsar möjligheterna att ansöka om att en gäldenär ska försättas i konkurs, men å andra sidan förhindras inte konkursansökningar helt, eftersom en borgenär på det sätt som konstateras ovan kan ansöka om konkurs för en gäldenär genom att som grund för insolvens åberopa någon annan omständighet än en betalningsuppmaning med hot om konkurs. Dessutom ligger det inte bara i gäldenärernas utan också borgenärernas och samhällets allmänna intresse att livskraftiga företagsgäldenärer får igång sin företagsverksamhet efter det att pandemin upphört. Enligt utskottets mening är det befogat att ge denna omständighet särskild tyngd i den nu aktuella propositionen.

Det kan antas att borgenärerna i många fall väntar tills lagens giltighetstid har gått ut innan de gör en konkursansökan. Det betyder att den temporära lagändringen minskar antalet konkursansökningar från borgenärer. Detta har betydelse för möjligheten att låta rättshandlingar återgå och återvinna egendom till konkursboet, eftersom tiden för återvinning kan hinna gå ut om borgenärerna väntar tills giltighetstiden för den temporära lagen upphör. Till exempel kan återvinningsgrunden enligt 10 § i lagen om återvinning till konkursbo (758/1991) inte längre tillämpas, eftersom betalningen av en skuld som har skett senare än tre månader före fristdagen går åter i de fall

Betänkande LaUB 4/2020 rd

som avses där. Å andra sidan är tidsfristerna för betalningar till gäldenärens närstående liksom andra återvinningsgrunder betydligt längre, och betalningen kan då återgå med stöd av dem. Man bör också beakta att en borgenär under den tid den temporära lagen gäller kan ansöka om att gäldenären ska försättas i konkurs genom att åberopa någon annan grund än en betalningsuppgång med hot om konkurs, varvid återvinning blir möjlig.

Sammantaget har utskottet stannat för att tillstyrka den föreslagna giltighetstiden till utgången av oktober 2020.

Det kan antas att antalet konkursansökningar kommer att öka efter det att den föreslagna lagändringen har upphört att gälla, vilket ökar arbetsmängden vid domstolarna och konkursombudsmannens byrå. Lagutskottet fäster allvarlig uppmärksamhet vid situationen, eftersom det är viktigt att domstolarna kan avgöra konkurs- och företagssaneringsansökningar snabbt och att konkursombudsmannen kan sköta sin tillsynsuppgift. Domstolarna och konkursombudsmannens byrå kommer således att behöva mer resurser för att klara av situationen. Utskottet förutsätter att man med det snaraste sörjer för att de får tillräckliga resurser.

Arbetsituationen vid domstolarna kommer också annars rent allmänt att försvåras på grund av coronasituationen, eftersom många muntliga förhandlingar kommer att ställas in och handläggningen av pågående ärenden att avbrytas. Arbetet hopar sig i alla ärendegrupper. Lagutskottet fäste nyligen i ett annat sammanhang allvarlig uppmärksamhet vid situationen och betonade behovet av extra anslag för domstolarna, både för att avarbeta ärendebalansen och för att skaffa ny videokonferensutrustning, så att distansförbindelserna blir bättre (O 30/2020 vp, LaVP 19/2020 vp).

Företagssanering

Under utfrågningen av sakkunniga fästes det också uppmärksamhet vid behoven att ändra lagen om företagssanering (47/1993). Det är dock inte möjligt att bedöma eller genomföra dessa i samband med den nu aktuella ändringen av konkurslagen, som brådskar. Lagutskottet anser ändå att det är viktigt att skyndsamt bedöma om lagen om företagssanering behöver ändras på grund av coronasituationen.

Redan före coronavirussituationen inledde justitieministeriet ett projekt för reformering av lagen om företagssanering, där man bland annat strävar efter att förenkla och försnabba förfarandet. Meningen är att överlämna en regeringsproposition om saken i slutet av höstsessionen 2021. Situationen har visat att ett enkelt och snabbt förfarande är viktigare än någonsin. Utskottet påskynar därför beredningen av reformen.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Lagutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslaget i proposition RP 46/2020 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Utskottets ändringsförslag

Lag

om temporär ändring av 2 kap. 3 § i konkurslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i konkurslagen (120/2004) 2 kap. 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 664/2019, som följer:

2 kap.

Förutsättningarna för att försätta en gäldenär i konkurs

3 §

Presumption om insolvens

En gäldenär ska anses vara insolvent om gäldenären uppger sig vara insolvent och det inte visas sig finnas särskilda skäl att inte godta denna upplysning.

Om inte annat visas, ska en gäldenär också anses vara insolvent särskilt när

- 1) gäldenären har ställt in sina betalningar, eller
- 2) en utsökning under de senaste sex månaderna före konkursansökan har visat att gäldenären saknar medel till full betalning av en fordran.

Denna lag träder i kraft den 2020 och gäller till och med den 31 oktober 2020.

Om en sådan betalningsuppsmaning som avses i de bestämmelser i 2 kap. 3 § 2 mom. 3 punkten som gällde vid ikraftträdandet av denna lag har delgetts gäldenären före ikraftträdandet av denna lag eller om betalningsuppsmaningen har delgetts gäldenären efter ikraftträdandet av denna lag och grundar sig på en sådan försummelse av gäldenärens betalningsskyldighet som har förfallit till betalning tidigare än två månader före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag. På ansökningar som är anhängiga när denna lag upphör att gälla tillämpas denna lag också efter det att lagen har upphört att gälla.

Helsingfors 23.4.2020

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Leena Meri saf

Betänkande LaUB 4/2020 rd

vice ordförande Sandra Bergqvist sv
medlem Eeva-Johanna Eloranta sd
medlem Hanna Huttunen cent
medlem Pihla Keto-Huovinen saml
medlem Tuomas Kettunen cent
medlem Antero Laukkanen kd
medlem Ruut Sjöblom saml
medlem Mirka Soinikoski gröna
medlem Iiris Suomela gröna
medlem Sebastian Tynkkynen saf
medlem Paula Werning sd
medlem Johannes Yrttiaho vänst
ersättare Marko Asell sd
ersättare Veikko Vallin saf.

Sekreterare var

utskottsråd Marja Tuokila.